

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 318

Ἰούλιος 2012

Φιλάνθρωπος πρὸς τοὺς μετανοοῦντες

Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ: Ὑμνοι εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίαν, S.C., τ. Ι, σελ. 332

Σῶσαι θέλων τήν γῆν
ὁ πανοικτίρμων
τῷ Ἡλίᾳ εὐθέως ἀπεκρίθη·
“Νῦν τοὺς λόγους μου ἐνωτίζου
φανερώτερον
καί ἄκουέ μου λέγοντος.
Ὡδίνω καί σπουδάζω
πρὸς τήν λύσιν τῆς κολάσεως,
ἐπείγομαι τοῦ δοῦναι
πᾶσι τήν τροφήν λιμώττουσι·
ὑπάρχω γάρ εὐσπλαχνος·
τούς τῶν δακρύων ὀχετοὺς
βλέπων, ὡς πατήρ συγκάμπτομαι,
οἰκτείρω ἐκλείποντας
ὑπὸ πείνης καί θλίψεως·
ἁμαρτωλοὺς γάρ βούλομαι
τοῦ σῶζειν μετανοίᾳ,
ὁ μόνος φιλάνθρωπος...”

Θέλοντας νά σώσει τή γῆ ὁ πολυεὺ-
σπλαχνος ἀποκρίθηκε ἀμέσως στὸν
Ἡλία.

“Δέξου τώρα τοὺς λόγους μου πῶ φα-
νερά καί ἄκουε ὅσα σοῦ λέγω.

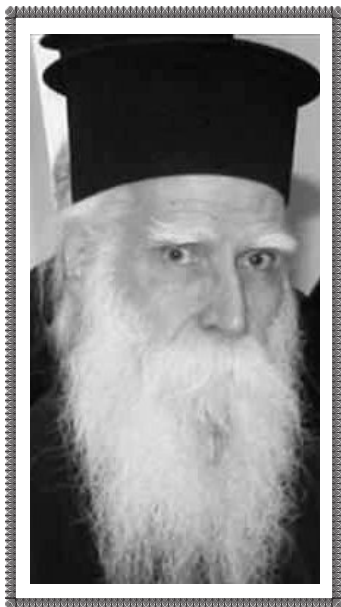
Πονᾶω πολύ καί σπεύδω μέ φροντίδα
νά ἐλευθερώσω (τοὺς ἀνθρώπους) ἀπὸ
τὴν τιμωρία,

βιάζομαι τροφή νά δώσω σέ ὅλους πού
βασανίζονται ἀπὸ τὴν πείνα, γιατί εἶμαι
ἀπὸ τή φύση μου εὐσπλαχνος.

Ὅταν βλέπω τοὺς ποταμούς τῶν δα-
κρύων τους, ὡς πατέρας μαζί τους ὑπο-
φέρω,

λυπᾶμαι νά τοὺς βλέπω νά χάνονται
ἀπὸ τὴν πείνα καί τή θλίψη.

Γιατί θέλω νά σώζω τοὺς μετανιωμέ-
νους ἁμαρτωλοὺς, ὁ μόνος φιλάνθρω-
πος...”

+ Άδελφικός χαιρετισμός

στό Μητροπολίτη

Νικοπόλεως και Πρεβέζης Μελέτιο

Γονατί-
ζω, μέ βαθύ
σεβασμό και
μέ σκίρτημα
δέουσμπροστά
στόν άδελφό
ιεράρχη Πρε-
βέζης Μελέτιο, τή στιγμή πού άπλω-
νει τό χέρι σέ εύλογία και σέ χαιρετι-
σμό και άφήνεται νά αναπαυθεῖ στήν
αἰώνια χαρά τοῦ παραδείσου. Άνθος
εὐωδιαστό τοῦ παραδείσου, στό διά-
βα τῆς μακρᾶς πορείας του και δια-
κονίας του, φύτευε στίς καρδιές τήν
άγάπη τοῦ Θεοῦ, τή χαρά τῆς άδελ-
φικῆς κοινωνίας κατά τή ροή τοῦ χρό-
νου και τή βεβαιότητα ὅτι τό χέρι τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι πάν-
τα άπλωμένο σέ εύλογία και πάντα
έτοιμο νά άνοίξει τήν πύλη τῆς αἰώ-
νιας εύλογίας και τῆς άτελεύτητης
χαρᾶς.

Εἶχα τήν εύλογία νά γνωρίσω τόν
Μελέτιο και νά τόν νοιώσω δίπλα μου
ὡς συνοδίτη και συλλειτουργό ἀπό
τά χρόνια πού κάναμε τά πρῶτα βή-
ματα στήν ἔρημο τῆς μοναστικῆς άφο-
σίωσης και στό θυσιαστήριο τῆς

σταυρικῆς θυσίας, μέ ὁδηγούς και
παραστάτες σεβάσμιες μορφές, γνή-
σιους ἀκόλουθους τῆς μεγάλῆς ἀπο-
στολικῆς και πατερικῆς μας παράδο-
σης και ἀκούραστους κήρυκες τῶν
μηνυμάτων τοῦ ἱεροῦ μας εὐαγγελίου
και τῶν βιωμάτων τῆς άτελεύτητης
στρατιᾶς τῶν ἁγίων μας. Ἡ παρου-
σία μου κοντά του και ἡ ἀντίστοιχη
παρουσία του κοντά μου ἦταν γιά μέ-
να δῶρο ἀτίμητο τῆς Θείας Χάριτος.
Ὁριοθέτηση τοῦ θεολογικοῦ μας χρέ-
ους και φυλλομέτρηση τῆς ποιμαν-
τικῆς μας ἀποστολῆς.

Τούτη τή στιγμή, πού ὁ ἀδελφός
Μελέτιος άφήνει τή σκοτεινιασμένη
κοινωνία μας και τήν τραυματισμένη
βαθύτατα Ὁρθόδοξη Ἑλληνική οἰκο-
γένεια, θέλωνα ἐνημερώσω τοὺς συγ-
χρόνους μου ὅτι ἦταν γνήσιος μα-
θητής τῶν ἰδιαίτερα σεβαστῶν και
ἀγαπημένων τοῦ Μεσσηνιακοῦ χώ-
ρου και συνεργός άγνότατων και πι-
στότατων λειτουργῶν τῆς ἐποχῆς ἐ-
κείνης. Θά φέρω στή δημοσιότητα τά
ὀνόματα τοῦ ἐκλεκτοῦ και ἑξαγια-
σμένου π. Ἰωήλ Γιαννακοπούλου, τοῦ
χαρισματικοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδω-

ρόπουλου, τοῦ σεβάσμιου ιεροκλήρου π. Πολυκάρπου Ἀνδρώνη καί πλειάδος ἄλλων πού συνδιακονοῦσαν, ὅχι ὡς ὑπερέχοντες ἐξουσιαστές καί καλοστολισμένοι ἄρχοντες, ἀλλὰ ὡς δοῦλοι Κυρίου καί ὑπηρέτες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος.

Ὁ Κύριος εἶχε προσδιορίσει τό λειτούργημα. Εἶχε πεῖ μέ ἔμφαση καί μέ ἄκαμπτο λόγο στούς μαθητές Του: *«οἶδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καί οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν»* (Ματθ. κ' 25). Καί ἡ παραγγελία, ἡ κοφτή καί ὀριστική, πού ἔδωσε στούς δώδεκα, ἦταν: *Ἐσεῖς θά κινηθεῖτε καί θά κηρύξετε ὡς ταπεινοί ὑπηρέτες καί ὡς κομιστές, ὅχι δικοῦ σας μηνύματος, ἀλλὰ τοῦ μηνύματος τοῦ σαρκωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ. «Οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καί ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος»* (Ματθ. κ' 26-27).

Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι ἡ πιστότητα τοῦ ἀδελφοῦ μας Μελέτιου σ' αὐτό τό παράγγελμα τοῦ Κυρίου ἦταν ἀπόλυτη. Χάρισμα οὐράνιο καί ἄθλημα ἀξιοθαύμαστο. Ὁ Μελέτιος ἔζησε ὡς ἀπλὸς λειτουργὸς τῆς Ἐκκλησίας καί ὡς ἐπίσκοπος πατέρας μιᾶς ὁλόκληρης μητροπολιτικῆς ἐπαρχίας κατὰ τή σκοτεινὴ χρονικὴ περίοδο πού ἡ ἀρχιερωσύνη ἐξέπεσε σέ κοσμικὴ διάκριση καί σέ χυδαῖο ἐπαγγελματισμό. Ἀπὸ τό 1960 ἴσαμε σήμερα, σέ

διάστημα μεγαλύτερο τοῦ μισοῦ αἰῶνα, τό πεζοδρόμιο ἦταν ὁ δάσκαλος τῆς πλειάδος τῶν ἐπισκόπων καί ὁ πλοῦτος, ἡ δυναστεία, ὁ αὐτοθαυμασμός καί ἡ τεχνητὴ ἀνύψωση τοῦ γοήτρου τῶν συνεπισκόπων ἀδελφῶν ἐγγράφονταν στήν ἐπικαιρότητα καί στὰ τυπωμένα χαρτιά τῆς δημόσιας διαφήμισης ὡς ἀδιάκοπη τιμητικὴ διάκριση τῶν ἐκκλησιαστικῶν προυχόντων καί ὡς ἐκπλήρωση τῆς συνδικτικῆς πού διασώζει τό μεγαλεῖο καί τὴ λάμψη τοῦ μεγάλου ὑπουργήματος. Δέ βρίσκουμε σοβαρὰ κείμενα κατὰ τὴν περίοδο αὐτή. Δέ φτάνουν στὰ χέρια μας τὰ κατάλοιπα τῶν ποιμένων πού ὑποτίθεται ὅτι ἱστοροῦν τοὺς μόχθους τους καί φέρουν στὴ νεώτερη ἐποχὴ τὴν ὥριμη θεολογικὴ τους κρίση καί τό περιεχόμενο τῆς ὑπεύθυνης διδαχῆς τους. Φαινόμενο παράξενο καί ἀνεξήγητο. Μισὸς αἰώνας πέρα γιὰ πέρα στεῖρος. Δεκάδες ποιμένων πού δέ συγκίνησαν τό λαό, δέ χάραξαν δρόμο πνευματικῆς πορείας γιὰ τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καί δὲν ἄφησαν ἐρεθίσματα γιὰ ἀξιοποίηση τοῦ μόχθου τους καί ἐμπλουτισμό τοῦ ποιμνίου τους. Θά τό καταθέσω καί θά τό υπογραμμίσω ὅτι ὁ μητροπολίτης Νικοπόλεως καί Πρεβέξης Μελέτιος εἶναι ἡ μόνη φυσιογνωμία ἐπισκόπου τῆς πεντηκονταετίας πού ἄφησε πίσω τῆς ἀκάματη δημιουργία θεολογικῆς κρίσης καί ἔντιμης ὀρθόδοξης διδαχῆς πού θά διαβάζουν ἐπόμενες γε-

νιές και θά προσανατολίζονται στο φῶς τῆς ἀλήθειας καί στόν πλοῦτο τῆς ὀρθόδοξης ἐμπειρίας. Κάποιοι ἄλλοι χάραξαν ἐπιπόλαιες γραμμές δημοσιογραφικῆς παραγωγῆς πού χάθηκαν ἀπό τόν ὀρίζοντα πρὶν οἱ ἴδιοι γύρουν τὸ κεφάλι καί ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπίγεια ζωή.

Ὁ ἐπίσκοπος Μελέτιος, ἐνῶ γέμιζε τίς ἡμέρες του μὲ τὴν πνευματικὴ τροφοδοσία τοῦ ποιμνίου του καί τὴν ὁλοένα καί εὐρύτερη καί βαθύτερη κατάρτιση τῶν συνεργατῶν του, κατέθετε τίς ψυχικὲς του δυνάμεις καί τίς θεολογικὲς του γνώσεις σέ σειρά ἀτέλειωτη βιβλίων πού τὰ προωθοῦσε στὰ χέρια καί στίς κρίσεις τῶν διψασμένων ἀναγνωστῶν. Μὲ μιὰ προχειρὴ φυλλομέτρηση διαπιστώσαμε ὅτι ἔχει γράψει περὶ τὰ τριάντα βιβλία πού κατηχοῦν ὑπεύθυνα τὸ λαό, τίς ὥριμες ἡλικίες καί τὰ νεανικά βλαστάρια. Μὲ πολλή ἀγάπη, μὲ θεολογικὴ ἀκρίβεια καί μὲ σταθερὴ χειραγωγία, ἀνοίγει δρόμους γνήσιας ζωῆς καί τροφοδοτεῖ τὴν προσευχή καί τόν τίμιον πνευματικὸ ἀγῶνα. Ἡ δευτέρη ομάδα τῶν συγγραφῶν του, περὶ τὰ εἴκοσι πέντε βιβλία, ξανοίγονται στὴ ρωσικὴ θεολογικὴ παραγωγή καί στίς ρωσικὲς πνευματικὲς ἐμπειρίες καί τίς μεταφέρει μὲ λεπτότητα καί πιστότητα στὴν πνευματικὴ του οἰκογένεια. Γιὰ νὰ φέρει ἐδῶ αὐτόν τόν πλοῦτο κουράστηκε νὰ ἀποκρυπτογραφήσῃ τὴ ρωσικὴ γλῶσσα, νὰ τὴν κάνει δική του καί νὰ

ἀντλήσῃ ἀπὸ κεῖ τοὺς κτύπους τῶν καρδιῶν πού ξεπέρασαν τὴ βιαιότητα τῆς ἀθείας καί ἀπλώθηκαν στοὺς ἀνθόκηπους τῆς συνολικῆς ὀρθοδοξίας. Στίς σειρὲς αὐτὲς θά πρέπει νὰ προστεθοῦν καί πολλὰ ἄλλα κείμενα, μεγαλύτερα ἢ μικρότερα, πού γεννήθηκαν στὴν καρδιά του καί πρόσφεραν τὴν εὐδία τους μὲ τὸ συγγραφικὸ κάλαμό του.

Στὰ ποιμαντικὰ του ἀνοίγματα ἦταν ἀσυναγώνιστος. Μὲ φόβο Θεοῦ, μὲ προσοχή, μὲ ἐπιμέλεια πλούτισε τὴ μητρόπολή του, πού ἴσαμε ἐκείνη τὴν ὥρα ἦταν πάμφτωχη καί ἰσχνή, μὲ λειτουργοὺς τοῦ θυσιαστηρίου προικισμένους μὲ θεία χαρίσματα καί μὲ ἀκούραστη δραστηριότητα. Ὅποιος κάνει διερεύνηση σ' ὅλες τίς μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲ θά βρεῖ πουθενά τέτοιο ἐπιτελεῖο. Ὁριμον πνευματικὰ, καταρτισμένο θεολογικὰ καί ὁργανωμένο ἱεραποστολικά.

Θά τελειώσω μὲ μιὰ μικρὴ προσευχή πού τὴ νοιώθω νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴ δική μου καρδιά. Κύριε, “ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου” ἀνάπαυσον τόν ἀδελφὸ μας Μελέτιο καί χάρισε τὴ δύναμη στοὺς διαδόχους του νὰ τιμῇσουν τόν τίμιον ἐργάτη πού διαδέχονται καί νὰ ἀνοίξουν καινούργιους δρόμους ὀρθόδοξης διδασχῆς καί ἀγιαστικῆς ἐμπειρίας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἡ ἐπίδειξη τοῦ κάλλους, ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ἥθους

δοιπορόντας, ἄλλοτε μέ σκίρτημα χαρᾶς καί ἄλλοτε μέ δάκρυ ὀδύνης, τή μακρά καί πλατιά λεωφόρο τοῦ πολιτιστικοῦ βίου, διακρίνω τίς ἐναλλαγές καί τίς συνέπειές τους νά ἐπηρεάζουν τά σύγχρονα ἀνοίγματα, τά ὁράματα καί τίς ἐμπειρίες τῆς σημερινῆς νεότητας πού ἀρπάζει ἀπό τό χέρι μας τή σκυτάλη τοῦ μεγάλου ἀθλήματος.

Προσπαθῶ νά ἐξακριβώσω καί νά ἐκτιμήσω τά γυρίσματα τοῦ ἱστορικοῦ βίου, τίς δόξες καί τίς τιμές, πού παραμένουν ὡς φωστῆρες πολιτιστικῶν ἀνοιγμάτων καί νά ξεχωρίσω τίς σκοτεινές ἐπιδόσεις περιορισμένων μονάδων ἢ καί ὀργανωμένου ὄχλου, πού ποτίζουν μέ αἷμα τό δρόμο καί μέ ἀτέλειωτο δάκρυ τήν οἰκουμένη. Καί ἡ ἐπόμενη σκέψη μου, πού εἶναι συμπέρασμα μελέτης καί ἐμπειρίας, μέ ἀναγκάζει νά ἀποσύρω τό βλέμμα ἀπό

τίς ἐγγραφές τοῦ τεχνητοῦ μεγαλείου καί τῆς ἀλλαζονικῆς δόξας καί νά ποτίσω μέ δάκρυ τά ἀπομνημονεύματα τοῦ εὐτελισμοῦ.

Κατά καιροῦς μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά βγάλω ἀπό μέσα μου καί νά ἀποτυπώσω στό χαρτί τίς πληροφορίες καί τίς ἐμπειρίες τοῦ εὐτελισμοῦ καί διασυρμοῦ πού δημιουργεῖ ἡ παγκόσμια κρίση. Τούτη τήν ὥρα, τήν κρίση αὐτή, τήν ἀσυγχώρητη καί ἀτέρμονη, τήν κοινοποιοῦν τά μέσα τῆς ἐνημέρωσης, τήν ἐπεξεργάζονται οἱ τηλεοπτικές ἀναπαραγωγές, ἀλλά τή λούζει μέ τήν κρίση καί τό δάκρυ τῆς ἀπογοήτευσης ὁ πικραμένος λαός, πού ὑποχρεώνεται νά σηκώνει τά βάρη τῶν συνεπειῶν τῆς. Ὡστόσο νιώθω ὅτι, πέρα ἀπό αὐτά τά αἰσθήματα καί βιώματα, ἡ δική μου ἀποστολή, ὡς λειτουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ θησαυρισθεῖσα μακρά ἐμπειρία τῆς ἀσκήσεώς της, μέ ὑποχρεώνουν, ὅχι νά ἀγνοήσω τήν παγκόσμια κρίση καί τίς συνέπειές της, ἀλλά, παράλληλα, ἡ

εἰς ἐκτίμηση καί συμμόρφωση πρὸς τὸ δικό μου χρέος καί τὴν κοινὴ μέ τούς ἀδελφούς ἐπισκόπους ἀποστολή, νά σταθῶ ἐκτιμητὴς καί κριτὴς καί τῶν σκοτεινῶν σελίδων πού ἀποτυπώνουν τὰ δικά μας λάθη καί τίς δικές μας διαστροφές. Νά παρέμβω στοὺς ἐκκλησιαστικούς διαλόγους καί στήν πρακτικὴ πολλῶν ἐκ τῶν ἐψηφισμένων ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος, μέ ἀπλότητα καί πιστότητα καί νά τοὺς πῶ ὅτι πολλὰ ἀνοίγματα τῆς ποιμαντικῆς προσφορᾶς τοὺς εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀπρόσφορα γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τοῦ λαοῦ καί ἀσύμβατα μέ τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἀσυντόνιστα μέ τὰ παραδείγματα τῶν φωτισμένων πατέρων μας, πού ὄχι ἀπλῶς μελέτησαν ἀλλὰ ἔζησαν τὴν πληρότητα τοῦ ἁγιασμοῦ, πού ἐκχύθηκε ἀπὸ τὸ Γολγοθὰ τῆς σταύρωσης καί τὸ κενὸ μνημεῖο τῆς ἀνάστασης τοῦ Κυρίου μας καί ἔφεραν τὴ θαυμαστή ἐμπειρία τοὺς ὡς γλυκασμὸ καρδιᾶς καί ὡς τροφὴ ἀνάπτυξης γιὰ ὁλόκληρο τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Θά φωτίσω καί θά ἀναλύσω μερικὰ ἀπὸ τὰ δρώμενα τῆς ἐποχῆς πού ἀπαξιῶνουν τοὺς ποιμένες καί σηματοδοτοῦν ὑπα-

νάπτυξη καί ἀναποτελεσματικότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσφορᾶς.

1) Οἱ ἀναγνώστες μου, πληροφορημένοι ἀπὸ τὸ πλατὺ δίκτυο τῆς ἐνημέρωσης ἀπὸ τὴ δημοσιογραφία καί τὴν τηλεοψία, γνωρίζουν καί σχολιάζουν, μέ φαιδρές ἢ πικρές κουβέντες τὴν ἀλόγιστη προσφυγὴ τῶν ἐπισκόπων στὴ φορτικὴ ἐπίδειξη κοσμικοῦ μεγαλείου. Τὸ μεγάλο χρέος τῆς ποιμαντικῆς, πού κατὰ τὴν εὐρύτατη πατερικὴ παράδοση ἀπλώνεται σ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς πνευματικῆς ἀνάπτυξης τοῦ λαοῦ καί ἐπηρεάζει τὴν κάθε στιγμή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου, ἐγκλωβίστηκε κατὰ τὰ νεώτερα χρόνια στὴ θέσπιση εὐρύτατων πολυαρχιερατικῶν λειτουργιῶν πού πραγματοποιοῦνται πυκνά-πυκνότατα τόσο στὰ μεγάλα κέντρα ὅσο καί στὰ μικρότερα. Συνήθισαν οἱ μητροπολίτες, σέ μιά στιγμή ἑορταστικοῦ τόνου, νά ἐγκαταλείπουν τὸ ποιμνιὸ τοὺς καί τὸ ἁγιαστικὸ χρέος τοὺς πρὸς τὸν λαὸ τοὺς, καί νά μαζεύονται εἴκοσι, τριάντα ἢ ἀκόμα καί σαράντα, νά συλλειτουργοῦν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, νά τοῦ ἐπιδεικνύουν τὰ προκλητικὰ καί ἀκριβὰ ἄμφιά τοὺς, νά τὸν ἐνθουσιάζουν ἢ νά τὸν ἀπογοητεύουν μέ

τήν ψαλμωδία τους καί νά τόν φορτίζουν μέ τήν ἀλληλοκολλητική ὁμιλία τους. Τά πολυαρχιερατικά αὐτά συλλειτουργγα δέν ἐξελίσσονται ὡς ἄμβωνες τῆς ἀναγεννητικῆς διδαχῆς, οὔτε ὡς ὑπόμνηση καί ἐρμηνεία τῆς ἀποστολῆς τῶν ποιμένων. Ἀποτελοῦν κακόγραφες ἀπομιμήσεις τῶν δωμάτων τοῦ πλούτου καί τῶν κέντρων τῆς κοινῆς ἐπίδειξης ἱκανοτήτων. Στόχευση τῶν πολυαρχιερατικῶν ἱερουργιῶν δέν εἶναι τό ἀνέβασμα τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς καί πολιτιστικῆς στάθμης. Ἀποτελεῖ μιά ἀνούσια σπατάλη τοῦ χρόνου καί τῶν χαρισματικῶν προσφορῶν τῆς Ἐκκλησίας, μετοχή σέ φιέστες καλοπέρασης καί εὐκαιρία στενότητας γνωριμίας μέ ἄλλους ἐπισκόπους, οἱ ὁποῖοι θά καλέσουν τοὺς συνεπισκόπους τους στά δικά τους πολυαρχιερατικά γεύματα. Τύπος νεκρός ἢ συμμετοχή. Δέ διαφεύγουν τῆς μνήμης μου περιστατικά ὑπέρμετρης φαιδρότητας. Ἄλλοτε ἀρχιερεῖς, φτάνοντας στήν ἐπόμενη ἔδρα τῆς ἐπόμενης πολυαρχιερατικῆς λειτουργίας, κυριεύτηκαν ἀπό ἀγωνία γιατί εἶχαν λησμονήσει τήν ἐπισκοπική πατερίτσα στόν προηγούμενο σταθμό τους, πού εἶχαν φιλοξενηθεῖ μόλις πρίν ἀπό δύο μέρες. Καί ἄλλοι, ἐθισμέ-

νοι στόν προγραμματισμό τέτοιων λειτουργιῶν, εἶχαν στήν τσέπη πρόχειρο τό χαρτί τῆς προσφώνησης πού θά ἔκαναν στόν ἐπόμενο φιλόξενο ἀδελφό τους. Μιά τρίτη φόρμα, εὐρύτατα γνωστή, εἶναι ὁ θαυμασμός καί ἡ ἐκφραση τιμῆς γιά τά ὑψηλῆς ἀξίας ἄμφια, γιά τίς χρυσές πατερίτσες καί τίς χρυσοποίκιλτες μίτρες.

Αὐτές οἱ προσεγγίσεις καί αὐτές οἱ φιλοφροσύνες γίνονται στά φανερά καί ὑποστηρίζεται ὅτι καταξιώνουν (ἂν εἶναι δυνατόν νά καταξιώνεται ἔτσι) τή φιλική ἢ ἀδελφική σχέση.

2) Στό σημεῖο αὐτό θά μοῦ ἐπιτραπῇ νά φέρω στή δημοσιότητα καί μιά ἄλλη κρυφή καί σκοτεινή ἐπιδίωξη, πού ἔχει κυριαρχήσει σέ τούτη τήν ἔσχατη χρονική περίοδο. Εἶναι γνωστό ὅτι ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέτυχε πλήρως κατά τήν ἐκπλήρωση τῆς βαριεᾶς ἀποστολῆς του. Δέν ἐμπνέει στό σῶμα τῶν μητροπολιτῶν καθαρό βίο καί δυναμική ποιμαντορία, ἀλλά μένει στήν ἄκρη ὡς ἓνας δειλός παρατηρητής, πού παρακολουθεῖ μακρόθεν τίς κινήσεις τῶν ἀδελφῶν συλλειτουργῶν του καί πού παραμένει ἄφωνος ἀκόμα κι ἂν δίπλα του σκάσουν τά καψούλια τοῦ πονηροῦ βίου. Στόν

κοινό στίβο, στην πλατειά δημοσιογραφία και στις πολυάριθμες ιστοσελίδες οι παρατηρητές της σύγχρονης εκκλησιαστικής πραγματικότητας επιμένουν να χαρακτηρίζουν τόν Άρχιεπίσκοπο Ίερώνυμο ως άνθρωπο χαμηλών τόνων. Τί σημαίνει αυτό; Ότι βλέπει, ακούει και δέν όμιλεϊ. Οί κοσμικοί κύκλοι, οί κρατικοί παράγοντες και οί κομματικοί διαφωτιστές δείχνουν συνεχώς ότι έκτιμούν τούς χαμηλούς τόνους του Άρχιεπισκόπου Ίερώνυμου. Δέ μιλάει για τό σημερινό χάος της κοσμικής διοίκησης. Δέ βρίσκει τό θάρρος νά έγγίσει τίς πληγές. Δέν ανοίγει όρίζοντες ήθους στους παράγοντες έξουσίας. Για τήν κοσμική έξουσία ό Άρχιεπίσκοπος εΐναι άνύπαρκτος και άδιαμαρτύρητος. Τό έκπληκτικότερο και έντελώς άνερμήνευτο εΐναι ότι και στίς τρικυμίες του εκκλησιαστικού χώρου περιφέρεται σάν έντελως ξένος παρατηρητής πού δέν προσβάλλεται προσωπικά ό ίδιος, δέν άνησυχεί για τό διασυρμό όλοκλήρου του συνοδικού και μητροπολιτικού σώματος και δέν υπολογίζει ότι ή σιωπή του άποτελεϊ προσδοσία της μεγάλης του άποστολής. Δέν άγρυπνεϊ, νύκτες όλοκληρες, για νά μελετήσει και νά όργανώσει τήν καταστολή τών

σκανδάλων. Όλα μαυρίζουν γύρω του, οί χάρτινες σελίδες της δημοσιογραφίας βοοΰν για ό,τι πραγματοποιεΐται και για ό,τι επιδιώκεται από τίς νοσηρές έπισκοπικές συμμαχίες και ό Πρόεδρος της Ίερās Συνόδου περιορίζεται στο φράγμα τών χαμηλών τόνων, δηλώνοντας άγνοια όταν οί άπρέπειες φτάνουν στά μάτια του ή στ' αύτιά του.

3) Πρέπει νά τό ποΰμε και νά τό διατυπώσουμε μέ έμφαση ότι οί χαμηλοί τόνοι και ή ύποπτη σιωπή, πού άπομένει πίσω από τίς έμφανίσεις και διοικητικές πράξεις του Άρχιεπισκόπου Ίερώνυμου, δέν πείθουν τό πλήρωμα της Έκκλησίας. Τό εύρύ κοινό δέ στέκεται στο πεζοδρόμιο για νά χαιρετήσει και νά ζητωκραυγάσει τόν σιωπηλό εκκλησιαστικό ήγέτη. Οί όμάδες τών άντιπάλων, πού όραματίζονται τήν διαφήμιση και τήν ίσχυροποίηση της άθείας, παρακολουθούν από κοντά τό δειλό και άπραγο ήγετικό Άρχιεπισκοπικό πρόσωπο, καταγράφουν και διαφημίζουν τά λάθη του, ιστοροΰν τίς άποτυχίες του και ξεκινούν διαστροφικές, έπιθετικές καμπάνιες για νά πληγώσουν τό σώμα της Έκκλησίας. Άλλά και ό λαός, πού βιώνει τά πνευματικά θη-

σαυρίσματα της ἐκκλησιαστικῆς μας παράδοσης, τὴν ἄμεση κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεό, τὰ ἀτίμητα δωρήματα τοῦ σαρκωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τόν πλοῦτο τῶν διδαχῶν καί τῶν ἐμπειριῶν τῶν πατέρων μας, δέ μένει ἀδιάφορος πρός τοὺς ἀτυχεῖς χειρισμούς τοῦ Προκαθημένου Ἀρχιεπισκόπου πού τροφοδοτοῦν τὴν ἀθεία καί τραυματίζουν τὴν ἐκκλησιαστική συνείδηση.

Φαινόμενο, πού ἔχει πάρει διαστάσεις τόν τελευταῖο καιρό, εἶναι ἡ προσφυγή τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων στή σύγχρονη ἡλεκτρονική ἐνημέρωση. Περιστατικά καί λεπτομέρειες, πού σέ παλαιότερες ἐποχές δέν κυλοῦσαν στήν καθημερινότητα καί δέν ἐπηρέαζαν θετικά ἢ ἀρνητικά τὴν ἱστορική στιγμή, τρέχουν σήμερα μέ ταχύτατο ρυθμό καί ἐνισχύουν ἢ τραυματίζουν τίς ὑπολήψεις τῶν ποικίλων ἡγετικῶν στελεχῶν ἢ διαφημίζουν τὰ πολιτιστικά ἀπορρίμματα καί τὰ σκοταδιστικά ἐμπορεύματα.

Ἐντυπωσιάζει ὅτι μέσα στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρωποῖ πού πονοῦν γιά τή γνησιότητα καί μοχθοῦν γιά τή ροή τῆς ἀποστολικῆς καί τῆς πατερικῆς διδαχῆς καί τοῦ πατερικοῦ ἀγιαστικοῦ ὑποδείγματος, παρακο-

λουθοῦν, μέ ἀνησυχία καρδιάς καί μέ πόθο πιστότητας, τίς τρέχουσες ἐξελίξεις καί δημοσιοποιοῦν τὴν ἱκανοποίησή τους ὅταν τὰ γεγονότα κυλοῦν σέ χῶρο φωτεινό, ἢ ἐγγράφουν τό στεναγμό τους καί τὴν ὀδύνη τους ὅταν ὁ ὀρίζοντας σκοτεινιάζει καί ἡ ροή τῆς ἀλήθειας καί τῆς ἀγιότητος μολύνεται ἀπό τὴν ἄρρωστη κοσμικότητα. Ὅλη αὐτή τὴν ὀδύνη τους τὴν ξεχύνουν μέ πόνο στά σύγχρονα ἡλεκτρονικά μέσα. Συνθέτουν τόμους τῆς σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας οἱ κριτικές καί οἱ διαμαρτυρίες τους πού διοχετεύουν περιστατικά ἐκκλησιαστικῶν ἐκτροπῶν στόν ἡλεκτρονικό τύπο, μέ σκόπευση, ἀφ' ἑνός τὴν ἔκφραση παραπόνων καί ἀγωνίας γιά ὅσα λάθη καί ἐκτροπές πραγματοποιιοῦνται ἀπό τό συνοδικό σῶμα καί ἀφ' ἑτέρου τὴ συσπείρωση τῶν δυναμικῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας σ' ἕναν ἀγῶνα, εἰρηνικό ἀλλά καί δυναμικό, πού θά ἀπαλλάξει τόν ἱερό ἐκκλησιαστικό χῶρο, τὴν τράπεζα τῶν ἱερῶν μυστηρίων καί τόν ἄμβωνα τῆς φωτισμένης διδαχῆς ἀπό τίς ὑποπτες παρουσίες καί θά ἐπαναφέρει τό λαό τοῦ Θεοῦ καί τὰ πρόσωπα πού τόν ἀποτελοῦν στήν ἀποστολική καί πατερική καθαρότητα.

Ἐπισημαίνω ὅτι, σέ παράλ-

ληλες διαδρομές, παράγοντες άποκομμένοι άπό τήν έκκλησιαστική ζωή ή καί κήρυκες του άθεϊσμου, μόλις φτάσει σ' αυτούς όσμή σκανδάλου, τό σαλπίζουν σ' άνατολή καί δύση για νά παγώσουν τό φρόνημα των πιστών μελών της Έκκλησίας καί νά τους σύρουν στίς νοσηρές ιδεολογίες τους. Σέ άλλη ζεύξη, άνθρωποι πού δέν έκστρατεύουν μέ τή σημαία του άθεϊσμου για νά πολεμήσουν τήν Έκκλησία, αλλά κουβαλούν στον ώμο καί στην καρδιά προσωπικές πικρές έμπειρίες, έξ αίτίας άστοχων παρεμβάσεων ιερατικής ή άρχιερατικής αύθαιρεσίας, πατούν τό πλήκτρο ήλεκτρονικής διασύνδεσης καί δημοσιοποιούν τό πικρό σχόλιο καί τήν καταφορά. Κάποιες άπό αυτές τίς ένημερώσεις εκφράζουν μόνο τή δική τους σκοπιμότητα, τό δικό τους μένος. Όστόσο, κάποιες άλλες φωτογραφίζουν δείγματα διαφθοράς ή σκοπιμότητες αύτοδιαφήμισης, πού πληγώνουν θανάσιμα τό έπισκοπικό κύρος καί άπλώνουν πένθος στό εύρύτατο εκκλησιαστικό πλήρωμα.

Τά περιστατικά, πού περνούν στό διαδίκτυο καί άναπαράγονται ταχύτατα τόσο σέ πλήθος ιστοσελίδων καί μπλόγκς, όσο καί στά λεγόμενα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (facebook-twitter), προσ-

παθούν νά τά άποσιωπούν οί υπεύθυνοι παράγοντες τής εκκλησιαστικής διοίκησης. Προσπερνούν τό διασυρμό τής υπολήψεώς τους, άποφεύγουν τήν προσφυγή στά υπεύθυνα δικαστικά όργανα καί αφήνουν τό χρόνο νά ένταφιάσει τή μικρότερη ή τή μεγαλύτερη πληγή του ιερατικού ή έπισκοπικού χαρίσματος. Παρά ταύτα, αντί ό ένταφιασμός νά άφανίσει τίς αδυναμίες, έρχονται άλλα περιστατικά κι άλλες προδοτικές άτασθαλίες πού όξύνουν τήν αντίδραση.

Γιά νά μή μακρηγορήσουμε, θά φέρω στην προσοχή καί στην κρίση των άναγνωστών μου ένα άπό τά τελευταία περιστατικά πού μανταλώθηκε στό κελλί τής σιωπής άπό τήν εκκλησιαστική ήγεσία, αλλά κύλησε όρμητικό στην ήλεκτρονική ένημέρωση καί προκάλεσε σάλο. Πρόκειται για τό δημοσίευμα τής ιστοσελίδας *sotirioslogos.gr*, 10-06-2012:

«Τό τί έγινε στην έορτή του (σ.σ. έπίορκου) Μητροπολίτη ... Κυρίλλου δέν περιγράφεται...

>>Άδελφές καί παλληκάρια γίνανε μαλλιά κουβάρια!!

>>Καί όλα αυτά κατά τήν διάρκεια τής θείας λειτουργίας!!

>> Όιμέ!!!

>> Όλα ξεκίνησαν στά... Κύριε, Κύριε...!!

Τό πρώτο τό είπε ό προε-

ξάρχων καί ἐορτάζων Μητροπολίτης ... Κύριλλος! Τό δεύτερο θά ἔπρεπε νά τό πει ὁ Μητροπολίτης Δωδώνης Χρυσόστομος καί τό τρίτο ὁ Νικαίας Ἀλέξιος. Ὁ Δωδώνης ὁμως ἤθελε νά... πρωτοτυπήσει καί γι' αὐτό ἔδωσε τή σειρά του στόν προτελευταῖο συμμετέχοντα στά πρεσβεία, Ἐπίσκοπο Μαραθῶνος Μελίτωνα καί τότε καί ὁ Νικαίας Ἀλέξιος ἔδωσε τή δική του σειρά γιά τό τρίτο καί τελευταῖο "Κύριε, Κύριε" στόν τελευταῖο τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, στόν Ἐπίσκοπο Σαλῶνων Ἀντώνιο!

>> Καί τότε;;; Ποίος εἶδε τόν Καισαριανῆς Δανιήλ καί δέν τόν φοβήθηκε... Σέ μία πρωτοφανή ἔκρηξη ἄρπαξε ἀπό τά μούτρα τόν ἐορτάζοντα Μητροπολίτη ... Κύριλλο-τόν καημένο-καί τοῦ εἶπε στεντορεῖα τῇ φωνῇ:

-Ἄκουσε νά σοῦ πῶ ἀγαπητέ μου, ἡ εἶσαι κυριάρχης καί προξάρχων Μητροπολίτης καί θά βάλεις τάξη ἐδῶ μέσα, ἡ ἂν δέν μπορεῖς νά ἀνταποκριθεῖς νά παραπηθεῖς!! Τί εἶναι αὐτά τά πράγματα νά παραχωροῦνται οἱ ἐκφωνήσεις τῶν "Κύριε, Κύριε" στούς βοηθοὺς!

>> Τά πυρά τοῦ Καισαριανῆς Δανιήλ, δέν προορίζονταν ἀσφαλῶς γιά τόν ἐορτάζοντα Κύριλλο, ἀλλά εἶχαν συγκεκριμένο στόχο: τόν αὐθαιρετήσαντα, κυρίως, Μη-

τροπολίτη Δωδώνης Χρυσόστομο καί δευτερευόντως τόν Νικαίας Ἀλέξιο, που ἀκολούθησε καί ἐπανελάβε τήν ἀντικανονική καί παράτυπη ἐνέργεια τοῦ Δωδώνης-σύμφωνα μέ τό αὐστηρό γράμμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νόμου καί τῆς τάξης!

>> Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν σφόδρα ἐπιθετικῶν λόγων τοῦ Καισαριανῆς Δανιήλ-ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά εἶχε τό δίκαιο μέ τό μέρος του, ἀλλά ὁ τρόπος καί ἡ ὥρα πού τό ἔθεσε ἦταν λάθος καί ἐντελῶς ἀψυχολόγητος-ὁ ἄμεσα θηγόμενος Μητροπολίτης Δωδώνης Χρυσόστομος, ἀνήκων στήν λεγομένη πρεσβυτέρα Ἱεραρχία καί ἔχων τά πρεσβεῖα ἐξ ὅλων τῶν Ἱεραρχῶν πού συμμετεῖχαν στή Λειτουργία πρὸς τιμὴν τοῦ ἐορτάζοντος (σ.σ. Κυρίλλου) (δηλαδή ἂν ἐπικρατοῦσε τῇ συγκεκριμένη μέρα, τό κανονικό τυπικό τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Δωδώνης θά ἦταν ὁ Προξάρχων καί ὄχι ὁ (Κύριλλος)) πήρε ἀνάλογες στροφές ἀπό τήν ἀνάποδη καί ἄρχισε στό ἴδιο ὕφος νά ἀπαντᾷ στόν Καισαριανῆς μέ ἐκφράσεις ὅπως:

-Καί τί εἶσαι σύ ρέ δασκάλα-δάσκαλος τῆς Λειτουργικῆς; Αἱ παράτα μας... Σέ πείραξε πού παραχωρήσαμε τά "Κύριε, Κύριε" στούς βοηθοὺς;;; Σά δέ ντρέπεται... Ἐγὼ διετέλεσα βοηθός τόσα

χρόνια καί ξέρω τόν καημό...

>> Καί τότε ἔγινε κάτι πού δέν ἔχει ξαναγίνει ποτέ ἐνῶρα θείας λατρείας... Ξεφόρεσε ὁ Δανιήλ καί ἔφυγε ἐν μέσῳ κραυγῶν, φωνασκῶν καί ἀντεγκλήσεων μέ τόν Δωδώνησ!!

>>> Κι αὐτό πού ἔκανε καί μάλιστα μετά ἀπό τήν προσκομιδή καί στά ΑΠΟΣ Ο ΘΕΟΣ, ἦταν σαφῶς χειρότερο ἀπό τήν ἀρχική αὐθαρεσία τοῦ Δωδώνησ, πού ἄνοιξε τούς ἀσκούσ...

>>> Φῆμες ὅτι ὁ Δωδώνησ Χρυσόστομος, στόλιζε μέ εἰδικά κοσμητικά τόν ὠρυόμενο καί ἀποχωροῦντα Καίσαριανήσ ὅπως "στό καλό μωρή γουρούνα, ἄντε ρέ ζηλόφθονε" καί ἄλλα ἡχηρά παρόμοια, δέν ἐπιβεβαιώνονται!!!»

Καί μόνο αὐτή ἡ σκηνή δημοσιοποιεῖ διασυρμό τοῦ ἀγιώτατου μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἀπό τούς κατά τεκμήριο ὑπηρέτες του καί εὐρύτατο σκανδαλισμό τοῦ ποιμνίου καί ἐγγραφές ἐνοχῶν γιά ὅλους τούς ἀρχιερεῖς πού πλαισιῶναν ἐκείνη τή στιγμή τήν ἱερά τράπεζα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου.

Χρέος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερώνυμου ἦταν νά δρομολογήσει ἀνακρίσεις, χωρίς τήν παραμικρή καθυστέρηση καί νά φέρει τά γεγονότα καί τίς εὐθύνες στήν τράπεζα τῆς ἐκκλησιαστικῆς δι-

καιοσύνης. Δέν εἶναι ἐπιτρεπτό ρασοφόροι τοῦ οἰουδήποτε βαθμοῦ, εἴτε ἐπίσκοποι εἴτε πρεσβύτεροι, πού ὑπηρετοῦν τά ἱερά καί τά ὅσια, νά μετασχηματίζονται σέ κράχτες τῶν πεζοδρομίων καί νά βεβηλώνουν τούς ἱερούς χώρους καί τά πανάγια μυστήρια. Οἱ ἔνοχοι πρέπει νά ἐκκόπτονται ἀπό τά ὑψηλά ὑπουργήματα καί ἡ Ἀγία Τράπεζα νά ἀποκαθαίρεται. Τό τελευταῖο κεφάλαιο αὐτῆς τῆς ἱστορίας ἀκόμα πιό σκοτεινό καί πιό ἐπικίνδυνο: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καί προεδρεύων στίς συνοδικές συσκέψεις καί τά συνοδικά δικαστήρια, ἔκλεισε τό στόμα, πάγωσε τό χέρι, πού βάζει τίς ὑπογραφές καί ἄφησε τήν ἱερή Τράπεζα κατασπλωμένη.

«Κύριε, Κύριε ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ» καί φύλαξε τήν Ἐκκλησία σου καθαρή, ἀπάλλαξέ την ἀπό τή διαφθορά τῶν ὑποτιθέμενων ὑπηρετῶν της καί χειραγώγησε τό λαό στόν ἀγώνα καί στήν ἀγωνία τῆς καθημερινότη-
τας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ὁμοφυλοφιλία: Μιά μάστιγα
γιά τή δῆθεν Χριστιανική Δύση (I)

Τό κίβδηλο “Εὐαγγέλιο” τῆς Ἀνοχῆς.

(*Ἡ Ἀνοχή εἶναι ἡ ἀρετὴ ἐκείνων, πού δέν ἔχουν Ἀρχές.*
G. K. Chesterton)

(Σ.μ. Στό σύγχρονο δυτικό κόσμο μας ἡ ὁμοφυλοφιλία διαφημίζεται ὡς “φυσιολογική” ἐναλλακτική σεξουαλική ἔκφραση. Ὁχι μόνο θεωρεῖται ἀτομικό δικαίωμα, ἀλλά ἡ καθιέρωσή της ὡς καθ’ ὅλα ἰσότιμη πρός ὅ,τι ἐπὶ αἰῶνες συνιστοῦσε τήν αὐθεντική λειτουργία τοῦ φύλου, ἔχει γίνεи ἀντικείμενο προπαγάνδας καί προσηλυτισμοῦ. Θεωρεῖται πιά πολιτισμικό κεκτημένο, πού πρέπει ἀναγκαστικά νά ἐμπεδωθεῖ στό λαό καί νά γίνεи ἀποδεκτό, μέσα ἀπό τήν ἐνημέρωση καί τήν ἐκπαίδευση, καί νά θεσμοθετηθεῖ μέ σχετική διαμόρφωση τοῦ νομικοῦ πλαισίου τῶν κοινωνιῶν, ἔτσι ὥστε ἡ ἀποδοκιμασία αὐτῆς νά συνιστᾷ παράβαση τῶν κατὰ τοῦ ρατσισμοῦ ἀρχῶν. Βλ. παρελάσεις ὁμοφυλοφίλων ὑπό τήν αἰγίδα τῶν ἀρχῶν, νομιμοποίηση συμβιώσεων ἢ “γάμων” ὁμοφυλοφίλων ζευγαριῶν, νομοθέτηση δυνατότητας υἱοθεσιῶν ἀπό τέτοια ζευγάρια, κτλ. Στά κηρύγματα τῶν ἀκτιβιστῶν, γιά τήν προώθηση αὐτοῦ τοῦ “ἐναλλακτικοῦ” τρόπου συμπεριφορᾶς, ἀντιδρῶν διεθνῶς, ὅπως εἶναι φυσικό, οἱ ὑποστηρικτές τῆς παραδοσιακῆς μορφῆς ζωῆς. Θά δημοσιεύσουμε τρία σχετικά ἄρθρα. Τό πρῶτο, πού καταχωρεῖται στή συνέχεια σέ μετάφραση, τό συλλέξαμε ἀπό τήν ἱστοσελίδα WWW.ORTHODOXYTODAY.ORG/BLOG. Ἡ συγγραφέας εἶναι νεαρή λογία ἀμερικανίδα Ρωμαιοκαθολική, μητέρα τριῶν παιδιῶν, πού τά ἀνατρέφει στό σπίτι της. Ὅπως ἀναφέρει στό βιογραφικό της, «πάθος της εἶναι νά βοηθήσει (ἀρθρογραφώντας) στο ξαναχτίσιμο τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ζωῆς στήν Ἀμερική»).

Τό κιβδηλο “εὐαγγέλιο” τῆς Ἀνοχῆς γνωρίζει μόνο ἓναν κανόνα: νά ἀνέχεσαι κάθε πράξη, φρόνημα, τρόπο ζωῆς ἢ ἐπιδίωξη τοῦ ἄλλου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι τὸ πρόσωπο αὐτὸ δὲ θὰ θεωρεῖ κάποια συμπεριφορά, ἐνέργεια ἢ ἐπιδίωξη λάθος καὶ δὲ θὰ ἐκφράζει τὴ θέση του αὐτὴ δημόσια. Τὸ ζητούμενο δηλαδή εἶναι ὅχι ἡ ἀποδοχὴ πράξεων τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ ἡ δική σου ὑποταγή. Δὲν ἀρκεῖ νά μὴ βλέπεις γύρω σου καὶ νά ἀνέχεσαι σιωπηλά· πρέπει νά χειροκροτεῖς. Ἀλοιμόνὸ σου ἂν τολμήσεις νά ἐκφέρεις ἀντίθετη ἄποψη. Ἡ παρὰ βία τοῦ κανόνα αὐτοῦ πρέπει νά κολάζεται.

Ἡ Stacy Trasancos εἶναι μιὰ θαρραλέα Ρωμαιοκαθολικὴ. Τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἀνάρτησε ἓνα κείμενο σὲ μπλόγκ στοῦ διαδικτύου ἐκφράζοντας τὴν ἀγανάκτησή της γιατί ἔχει κουραστεῖ πιά, βγαίνοντας ἀπὸ τὸ σπίτι της μὲ τὰ παιδιά της, νά ἀναρωτιέται: «Τί στὰ κομμάτια θὰ συναντήσω πάλι! Δύο ἄντρες νά γλυκοφιλοῦνται μέσα στὴν πισίνα; Δύο ἀγκαλιασμένες γυναῖκες μὲ ἐρωτικές διαχύσεις, δημόσια, μέσα στοῦ πάρκο;» Δὲ θὰ ἤθελε, ἔγραφε, τὰ παιδιά της νά εἶναι ἐκτεθειμένα σὲ τέτοιου εἴδους σκηνές, κάθε φορά πού βγαίνουν ἔξω. Πράγμα ὅμως ἀδύνατο σήμερα.

Τί ἤθελε νά τὸ πεῖ; Τὸ ὅτι εἶχε τὸ θάρρος νά ἐκφράσει τὴν ἀντίθεσή της στὴν ἀνηθικότητα, τὴν ἔκανε δέκτη ὀργισμένων καὶ βρώμικων ἀπειλῶν ἐκ μέρους ὑποστηρικτῶν τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Αὐτοὶ πού κατανοοῦν πῶς νοιώθει ἡ Stacy, (συμπεριλάβετε καὶ μένα σ’ αὐτούς), ξέρουν ὅτι τὸ πραγματικό της

ἔγκλημα εἶναι ὅτι ἀπέρριψε τὸ “εὐαγγέλιο” τῆς Ἀνοχῆς, τὸ ὁποῖο ἀπαιτεῖ νά μὴν ἀντιδρᾷ σὲ ὅ,τι αὐτὸ προστάζει νά ἀνέχεσαι. Οὔτε κἂν νά τὸ ἐξετάξεις. Ἡ μὴ συμμόρφωση τιμωρεῖται.

Ὅλο τὸ “εὐαγγέλιο” τῆς Ἀνοχῆς συνοψίζεται σὲ ἓνα μόνο στίχο: «μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε». Ρητὸ, πού ὅπως τὸ ἐρμηνεύουν, συνιστᾷ ἀπειλή: «μὴ κρίνεις τί εἶμαι, τί κάνω, τί λέω, τί ἐπιδιώκω, ἂν δὲν θέλεις νά ἐνοχοποιηθεῖς ὡς μὴ ἀνεκτικός». Στὸ λεξιλόγιό τοῦ “εὐαγγελίου” τῆς Ἀνοχῆς δὲν ὑπάρχει ἡ λέξη ἁμαρτία. Εἶναι ἐντελῶς κενὴ περιεχομένου. Οἱ κήρυκες αὐτοῦ τοῦ “εὐαγγελίου” ἔχουν πλάσει ἓνα “χριστιανισμό” στὰ μέτρα τους. Τὸν γνήσιο Χριστιανισμό τὸν ἀπορρίπτουν. Ὁ δικὸς τους εἶναι μιὰ γατούλα χωρὶς δόντια: ἀπαλή, τρυφερή, χαδιάρρα, πού ὅλο κοιμᾶται καὶ τριβεταί πάνω σου. Ὁ μόνος σκοπὸς του εἶναι πῶς θὰ εἶναι εὐχάριστος καὶ θὰ ἐπικροτεῖ ὅσα κάνουν. Δὲν ἔχει ἐντολές. Καὶ σίγουρα δὲν ἀνέχεται κανένα νά δίνει ἐντολές! Ἄν δὲ ὁ “χριστιανισμός” τους προβλέπει κάποιο “σωτήρα”, αὐτὸς σίγουρα εἶναι ἀπλῶς μιὰ γλυκειά, συμπαθητικὴ μασκὸτ γιὰ τὴ ζωὴ τους, καὶ τὸ μόνο, πού εἶπε κάποτε εἶναι τὸ «μὴ κρίνετε». Ἡ μόνη “ἁμαρτία”, κατ’ αὐτοῦς, γιὰ τὴν ὁποία πρέπει κανεὶς νά μετανοεῖ, εἶναι ἡ μὴ ἀνοχή, καὶ τὴν διαπράττουν ὅσοι ἀρνοῦνται νά τοὺς διδάξουν αὐτοὶ σὲ τί πρέπει καὶ σὲ τί δὲν πρέπει νά ἀντιδρῶν.

Τὸ “εὐαγγέλιο” τῆς Ἀνοχῆς εἶναι μιὰ κομπίνα, ἓνα τερτίπι τοῦ μάγκετινγκ. Ὁ πραγματικὸς στόχος εἶναι ἡ ὑποταγὴ ὅσων ἔχουν ἄλλες ἀρχές. Ρωτῆστε τοὺς

δασκάλους οίόποιοι έχουν τεθεί σέ διαθεσιμότητα γιατί εξέφρασαν στήν τάξη τήν αντίθεσή τους στο “γάμο” όμοφυλοφίλων· ή τά Καθολικά γραφεία υίοθεσιών, πού αναγκάζονται νά κλείσουν πρό τοῦ έξαναγκασμοῦ τους νά δίνουν παιδιά πρός υίοθεσία σέ ζευγάρια τοῦ ἴδιου φύλου, πράγμα ασύμβατο πρός τίς ἀρχές τους (ἀρχές, πού υποτίθεται εἶναι ἐλεύθεροι νά ἔχουν). Ρωτήστε ἐπιχειρηματίες, πού σύρονται στά δικαστήρια γιατί ἀρνήθηκαν δημόσια νά συμμετάσχουν σέ τελετές ή δεξιώσεις “γάμων” γκέι, καί χάνουν τήν ἄδεια λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεών τους. Ὁ νόμος τοῦ “εὐαγγελίου” τῆς Ἀνοχῆς, δέν παρέχει τήν ἐλευθερία τῆς διαφωνίας, οὔτε τό δικαίωμα τῆς ἀρνήσης. Ὁφείλεις ὑποταγή. Ἡ σηκώνεις πανό ὑποστήριξης ή χάνεις τοὺς πόρους γιά τή ζωή σου καί τήν ἐλευθερία σου.

Εἶναι βασικό νά καταλάβουμε μιάν ἀλήθεια: ή ἀνοχή δέν εἶναι ἀρετή. Δέν ἀποτελεῖ ήθικη νίκη τό νά ἐνδίδει κανεῖς στο κακό. Κάποιος Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει πεῖ: «Πρέπει νά θυμόμαστε ὅτι ή ἀνοχή δέν εἶναι μιὰ χριστιανική ἀρετή. Φιλανθρωπία, δικαιοσύνη, εὐσπλαχνία, σύνεση, τιμότητα, ὅλες αὐτές εἶναι χριστιανικές ἀρετές. Βέβαια, ζοῦμε σ’ ἕνα κόσμο γεμάτο ἀντιθέσεις. Ἡ ἀνοχή εἶναι συχνά μιὰ τρέχουσα ἀνάγκη ἐπιβίωσης. Οὐδέποτε ὅμως ὑπῆρξε αὐτοσκοπός. Στήν πραγματικότητα, τό νά ἀνεχόμαστε ἕνα βαρὺ κακό μέσα στήν κοινωνία εἶναι, αὐτό καθ’ αὐτό, βαρὺ κακό». Γνωρίζουμε ὅτι πρέπει νά ἀγαπᾶμε τόν ἁμαρτωλό, ἀλλά νά μισοῦμε τήν ἁμαρτία. Το πρόβλημα ὅμως εἶναι

ὅτι μᾶς ἀπαγορεύεται πιά νά μισοῦμε τήν ἁμαρτία! Ἀντίθετα, λένε, πρέπει νά ἀγαπᾶμε τήν ἁμαρτία, νά τιμοῦμε τήν ἁμαρτία, καί πάνω ἀπ’ ὅλα νά σταματήσουμε νά τήν ὀνομάζουμε ἁμαρτία. Δέν εἶναι ἀνεκτό νά κρίνουμε κάτι ὡς ήθικό κακό καί νά ἐναντιωνόμαστε σ’ αὐτό. Παρά ταῦτα, ξέρουμε ὅτι ὑπάρχουν πράγματα, πού εἶναι ἁμαρτίες καί ὀδηγοῦν στο θάνατο. Ἡ Ἀγάπη ἀπαιτεῖ νά λέμε στοὺς ἀδελφούς καί τίς ἀδελφές μας τήν ἀλήθεια. Ἴσως ἀποφασίσουν νά ἀπορρίψουν τήν ἁμαρτία καί νά κερδίσουν τή ζωή. Στόν Αἰῶνα τοῦ Σκότους, στόν ὁποῖο ζοῦμε, ὅπου τό κακό ὀνομάζεται καλό καί τό σκότος καλεῖται φῶς (πρβλ. Ἦσ. ε’ 20) οἱ Χριστιανοί πρέπει νά ζοῦν μέ νηφαλιότητα καί νά μὴν πλανῶνται.

Εἶμαι λοιπόν μέ τό μέρος τῆς Stacy. Βλέπω κι ἐγὼ ὅλο αὐτό τό σκοτάδι νά μέ τυλίγει σάν δηθεν φῶς, στηριζόμενο ἀπό τό κράτος μέ λεφτά ἀπό τοὺς δικούς μου φόρους, νά προβάλλεται βίαια μπροστά στά μάτια μου καί τὰ μάτια τῶν παιδιῶν μου, νά σπρώχνεται μέ τό στανιό μέσα στήν ψυχή μας. Ἀπηύδησα

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Μηνιαῖο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτῆτης-Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

190 11 Αὐλῶν-Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

νά στιγματίζομαι ως μισαλλόδοξη και μισάνθρωπη γιατί δέν άπαρνοῦμαι τίς ήθικές άρχές, πού ὑπῆρξαν τά θεμέλια τῆς ἀνθρωπότητας ἀπό καταβολῆς κόσμου. Είλικρινά, ποσῶς μέ νοιάζει ἄν μέ βρίσκετε μή άνεκτική. Δέν μπορῶ νά άνεχθῶ νά διακυβεῖται ἡ ἄθωότητα τῶν παιδιῶν μου ἤδη ἀπό τό νηπιαγωγεῖο μέ τήν ὑποχρεωτική σεξουαλική διαπαιδαγώγησι, πού τά διδάσκει ὅτι πρέπει νά δέχονται καί νά θεωροῦν τήν ὁμοφυλοφιλία, τόν τρανσεξουαλισμό, ἡ τήν τρέλλα τοῦ “άσαφοῦς” φύλου, ὡς κάτι τό φυσικό, καί νά τά ἐνημερώνει γιά ὅλες τίς μεθόδους ἀκολασίας καί ἔκτρωσις. Δέν μπορῶ νά άνεχθῶ τά παιδιά μου νά τά βλέπουν σά “σεξουαλικά ὄντα”, μᾶλλον παρᾶ ὡς ἀνθρώπινες ψυχές. Εἶναι ἀπαράδεκτο κάποιον μεγάλον, πού ἔχουν τή δύναμη στά χέρια τους, νά λεηλατοῦν τήν ἄθωότητα τῶν παιδιῶν μας προωθώντας τή δική τους ἀτζέντα τῆς διαστροφῆς. Εἶναι τραγικό νά διδάσκεται ὡς ἱερό “δικαίωμα” τῆς γυναίκας τό νά σκοτώνει στά σπλάχνα τῆς ἄθῶα ἀνθρώπινα πλάσματα.

Δέν άνέχομαι νά ἀκούω τόν ἰσχυρισμό ὅτι τά παιδιά μου δέν θά ἔχουν ὁμαλή πορεία πρὸς τήν ἐφηβεία ἄν δέν “κατηχηθοῦν” πρῶτα γιά τό σοδομισμὸ καί τό “γάμο” ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου. Δέν άνέχομαι νά κατηγοροῦνται γιά ἔλλειψη ἀνοχῆς, πρὶν ἀκό-

μα πάρουν δίπλωμα ὁδήγησις, ἄν τολμήσουν νά ὑπερασπιστοῦν τόν ἀληθινὸ γάμο καί τήν ἀγνότητα. Δέν θέλω νά μεγαλώσουν μέσα σέ μιὰ κουλτούρα, πού βεβηλώνει τό γάμο, φθείρει τήν οἰκογένεια, διαστρέφει τὴ σεξουαλικὴ λειτουργία καί καταστρέφει τήν ἀνθρώπινη ζωή. Ἡ εἰρωνεία εἶναι ὅτι μέ ὀνομάζουν ἐχθρὸ τῆς ἐλευθερίας καί τῶν ἀνθρώπων δικαιωμάτων, μέ λένε ἄτομο φανατικό, χωρὶς ἀνοχή, ἐπειδὴ πιστεύω ὅτι τά ἀγέννητα βρέφη ἔχουν τό δικαίωμα νά ζήσουν καί νά γεννηθοῦν· ὅτι τά παιδιά ἔχουν τό δικαίωμα νά ἔχουν μάνα καί πατέρα, πού νά εἶναι παντρεμένοι· ὅτι ἡ γενετήσια σχέση μόνο μέσα στο γάμο προσφέρει εὐλογημένη εὐφροσύνη, πού πρέπει νά ἀντιμετωπίζεται μέ δέος· ὅτι ὁ γάμος νοεῖται μόνο μεταξὺ ἐνὸς ἄντρα καί μιᾶς γυναίκας, γιὰ αὐτὸ εἶναι τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀνθρώπινη οἰκογένεια. Ἐ, λοιπόν, ἄς μέ θεωροῦν ἔτσι! Κάλιον νά μοῦ κολήσουν τὴ ρετσινιά τῆς μή ἀνεκτικῆς, παρᾶ νά λέω τό κακὸ καλὸ.

Πάρτε θάρρος, ἀδελφοί μου. Δέν εἶναι ἡ σωτηρία τό κίβδηλο “εὐαγγέλιο” τῆς Ἀνοχῆς καί δέν πρόκειται νά μᾶς φέρει εἰρήνη. Ὑπάρχει τό ἀληθινὸ Εὐαγγέλιο, τό Καλὸ Ἀγγελμα. Ἄς τό συμμεριστοῦμε ὅλοι καί ἄς τό βιώσουμε χωρὶς φόβο.

Jennifer Hartline

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: www.el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιά μιὰ γνωριμία μέ τό συγγραφικὸ ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: www.spora.gr